

عنوان مقاله:

فرودستان در تصاویر عکاسانه: تحلیل نشانه شناختی مجموعه عکس های «میدان غار» و «رانده شده از بهشت» در دهه ۱۳۹۰

محل انتشار:

مجله هنرهای زیبا: هنرهای تجسمی، دوره 29، شماره 1 (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 0

نویسندگان:

فاطمه زهرا امیرابراهیمی خوشمهر - دانشکده هنرهای تجسمی، دانشگاه هنر تهران

محمدرضا مریدی - دانشگاه هنر تهران

مهدی مقیم نژاد - دانشگاه هنر تهران

خلاصه مقاله:

فرودستان سهم اندکی در تصاویر دارند و آنچه عموماً از آنان به تصویر کشیده می شود با جهت گیری های سیاسی همراه است. عکاسی مستند که عملکردش عمدتاً متکی به سازوکارهای نهادی است، در تولید تصاویر از فرودستان حامل نشانه هایی اجتماعی است که این نشانه ها در برساخت گروه های فرودست نقش بسزایی دارند. هدف مقاله حاضر نشانه شناسی اجتماعی تصویر در مطالعه عکس های مستند دهه ۱۳۹۰ است که به عنوان متون تصویری سهم بسزایی در القای مفاهیم اجتماعی دارند. در این مقاله این پرسش دنبال می گردد که فرودستان در مجموعه عکس های جریان اصلی عکاسی مستند ایران در دهه ۱۳۹۰ چگونه بازنمایی می شوند؟ چگونگی این بازنمایی به هدف شناخت دلالت های معنایی مرتبط به گفتمان های اجتماعی و پیام های مستقل از متن است. بدین منظور به روش کیفی با رویکرد نشانه شناسی اجتماعی تصویر، عطف توجه به الگوی کرس و ون لیون بر دو مورد پژوهشی از مجموعه عکس های مستند این دهه «میدان غار» و «رانده شده از بهشت» تمرکز شده است. نتایج این مقاله نشان داد که تصاویر عکاسانه فرودستی در دهه ۱۳۹۰ حامل نشانه های اجتماعی برجسته ای هستند که در ساحت کالایی سازی گفتمان نئولیبرالی این دهه، چهره فرودست را با تأکید بر نامکان ها، به مثابه ابژه ناکارآمد، نامولد و مضر برای اجتماع برمی سازد. تصویر فرودست، در بدن هایی گروتسک، مثله شده، اگزوتیک و کالایی شده، نشانه گذاری و برجسته سازی می شود و بر مبنای ارزش گذاری بازار محور در زیستی نامرئی به شی واره ای نئولیبرالی در بازار هنر تقلیل می یابد.

کلمات کلیدی:

فرودست، نئولیبرالیسم، نشانه شناسی اجتماعی، تصویر عکاسانه، عکاسی مستند ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1990975>

